ततो गौरीगुरुं शैलमारुरोहाश्वसाधनः । सर्गः ४
वर्द्धयन्निव तत्कूटानुद्धतैर्धातुरेणुभिः ॥ ७१ ॥
शशंस तुल्यसत्वानां सैन्यघोषेष्वसंभ्रमं । गुहा
शयानां सिंहानां परिवृत्यावलोकितं ॥ ७२ ॥
भूर्जेषु मर्मरीभूताः कीचकध्वनिहेतवः । गङ्गा
शीकरिणोमार्गे मरुतस्तं सिषेविरे ॥ ७३ ॥ विश
श्रमुर्नमेरूणां छायास्वध्यास्य सैनिकाः । दृष
दोवासितोत्सङ्गा निषसम्मृगनाभिभिः ॥ ७४ ॥

सुवर्णस्वराशयः समूहाः तं रघुं प्रापुः किं० राशयः सङ्घिः अश्वैः वङ्कलाः किं० तं विशां प्रजानां नाथं यथानद्यः समुद्रं प्रविशन्ति ॥ ७० ॥ ततइति । अनन्तरं रघुः गौर्याः पार्वत्याः गुरुं पितरं शैलं हिमवन्तं आरुरोह किं० रघुः अश्वाः साधनं यस्य सः किं० कुर्वन्सन् उद्धूतैः अश्व खुरोद्धूतै र्गैरिकादिधातूनां रजोभिः पर्वतस्य कूटान् शिखराणि वर्द्धयन्सन् इवोत्प्रेक्षते ॥ ७१ ॥ शशंसेति । रघुः सिंहानां परिवृत्य पश्चान्मुखं कृत्वा अवलोकनं कथयामास किं० अवलोकनं सैन्यानां शब्दे सत्यपि शंकारहितं किं० सिंहानां गुहायां शेरतइति ते तेषां पु० किं० तुल्यं आत्मसदृशं सत्वं येषां ते तेषां ॥ ७२ ॥ भूर्जेष्विति । वायवः पथि रघुं सिषेविरे किं० वायवः भूर्जवृक्षेषु मर्मरशब्दवन्तोभूताः प० किं०